

There are no translations available.

Podle původních dohadů, měli být na tuto akci dva multivany(T4 a T5). Jenže Typíkova T4 byla na leštění v lakovně, takže jsem byl osloven, zda bych nevzal svého Grandíka. Což by nemělo vadit, jen jsme musel opravit – předělat zahrádku, neb se ukázalo, že původní uchycení do originálních umělohmotných pantů není dobré, neb určitý jedinci z Plzně, jsou schopni to vylomit . Tak jsme zahrádku opět předělali a přidělali vázací oka zespodu. Teď to snad ani Míra nezničí! V pátek byl dán odjezd na cca 18 hod. z Prahy od Typíka a sraz s druhým autem byl v Plzni, kde jsme měli nabírat Kikinu. Na parkovišti jsme si s Typíkem rozdělili úlohy, on vázal lodě, já uklízel kufr a vázal pádla. Během cesty jsme to zdokonalili tak, že naložení auta netrvalo víc jak 10 min. Naše posádka (Já řidič, druhý řidič Typík, třetí řidička Mirka, čtvrtá řidička Míša a pátá řidička nastupující v Plzni Kiki) vyrazila směr na Plzeň Vávro! Spotřeba ukazovala pěkných 14 l/100km ale postupně klesala až k 9,3 l/100km.

V Plzni jsme naložili Kiki nakoupil a čekali na Ivošovu partu (EEeliška + Honza, Fána, Ivoš, Marika). Odjíždíme směrem na Rozvadov, kde si chceme dát posledního hamburgera a počkat na Ivoše, který se snažil vykoupit Alberta. Po hrbáči a dojezdu druhé party vyrážíme do Německa do Garmisch Parthen na Loisach. Jenže po vyjetí z parkoviště v autě cuklo a rozsvítila se oranžová kontrolka motoru. Takže jsme krokem dojeli na Rozvadov, tam kde dřív seděli celníci a zkoušeli jsme auto vypnout a opět nastartovat. Motor běžel, jen stále svítila kontrolka motoru. Bylo něco kolem 20,00 hod a podle plánu jsme měli kolem jedné spát už v Německu. Tak jsem začal volat známým (děkuji Štíři) co jako by to mohlo být. Možností je fůra a tak voláme na ÚAMK. Zvedne to milý pán a zapíše místo poruchy a jaké auto se jedná a co s tím máme, s tím, že se brzy ozve a pošle nám technika s diagnostikou. Po hodině čekání, tam volám znovu. Už není tak milý a ani nejsem tak milý a že jako ať vydržíme, že toho mají moc a málo lidí, že jsou svátky (pátek večer před týdnem co je svátek Husa) a že už jsem druhý na řadě. Zkoušíme ještě volat mechanikovi od Kiki a ten radí odpojit kabel od baterky a konce zkratovat, že by se mělo vše vymazat. Jenže Fána tvrdí, že se vymaže i imobilizér. Po několika dalších telefonech to zkoušíme. Nic se nestalo, kontrolka svítí dál, motor startuje. Po další hodině už značně nasrán volám opět do ÚAMK a pán se moc omlouvá a že prý kolega mi volá a nemůže se dovolat, když mluvíme spolu. Po chvíli mi volá cizí číslo a „kolega“ zjišťuje, co se nám stalo, co máme za auto a kde přesně stojíme. A jestli potřebujeme odtah, tak mu vysvětluji, že ne, že stačí někdo kdo má diagnostiku. To prý bude problém. Asi po půl hodině volá opět, že má člověka s diagnostikou a že vyjíždí z Plzně. Po další hodině mi volá opět cizí číslo, a že je to ten člověk s odtahovou co má diagnostiku a že je cca 40 km od nás a že do hodinky je tam. EEeliška s Honzou značně posílení alkoholem už chrní, Ivoš taky ulehá a já Typík, Fána a Marika hrajeme na čáře frisbee :-D . Po další hodině volám technikovi, kde je a prý do 10 min. je tam. Opravdu v asi 1,30 hod. přijíždí a zjišťuje, že je to asi něco s katalyzátorem, či nějaké čidlo. Chybu vymazává a po nastartování se už neobjevuje. Tak vyjíždíme směr Německo. Příjezd je kolem 6 hod. ranní, uleháme a v 9,00 hod už snídáme. Děláme pendl a jedeme. Vody je málo, ale je to krásné. S občasnými těžšími místy, jinak pohodofka. Poprvé tankuji.(Německo 1,4 euro, Itálie 1,65, Francie 1,4, Švýcarsko 1,8 švýc. Franků, Česko 35 Kč). Kluci rozhodli, že pojedeme do Francie přes Rakousko a Itálii a v Rakousku že se vyhneme dálnici. Zatím co dálnice, jede skoro rovně, tak silnice se kroutí jako had a slušný převýšení. Rozdíl mezi ČR a Rakouskem je, že když se stane nehoda, tak hasiči a policajti stojí na každém rohu objížděky a radí kudy to objet. Cestou, když jsme měli vysílačky, tak veverka 1(Ivoš) nám ujela a my po

překročení hranic s Itálií jsme minuli nájezd na dálnici a jeli jsme zase pod dálnicí serpentýnami. Až dole jsme najeli na dálnici a na první benzínce jsme se potkali s Veverkou 1. Cestou po dálnici na Miláno Ivoš tankuje za těžké peníze naftu. Rozhodujeme se, že budeme spát u jezera Lago di Garga. Jenže to jezero smrdí sírou a je tam mraky turistů. Nakonec spíme na černocho někde u řeky ve vsi. Ráno balíme a tentokrát se Ivoš pokouší natankovat naftu u dálnice, ale má problém s kartou. Po 20 min. na sluníčku pomalu jedeme dál s tím, že nás doženou, až dojde nafta nám. Což se děje někde u Milána. Dál pak jedeme společně a konečně v poledne překračujeme hranice. Ve 14 hod. konečně přijíždíme k vodě. Durance má pěknou vodu. Nasedáme po pendlu v Saint Clement sur Durance u místního raftového centra. Voda pěkná klidná krajinovka se spoustou vracáků a slušných vln. Celou cestu víme, že někde na konci je rodeová vlna. Ale ukolébání skvělou vodou a prima pádlování, jsme polevili v ostražitosti. Najednou Vidím, že Typík někde zmizel, Mirka je hlavou dolů. Fána se otáčí a křičí ty Vole!!! A naznačuje že mám zabrat a zmizí. Stíhám jen tak tak nasadit kolíček a už jsem na hraně. Tví!!! To je vlna :D Nedokážu vyjet nahoru a loď se převrací. Jsem hlavou dolů a nějaký vodník se mi snaží vzít pádlo. Nedám!!! A eskymuju. Když si protřu oči, tak vidím zkázu Jezdců apokalypsy. Polovina lidí zvedá, slabší kusy projíždí suchou hlavou a Kiki plave. Prý jí sebralo pádlo a surfovala bez pádla, než jí to otočilo :D Je to prý rodeová vlna, kde rodeo předvádí i amatéři :D. Pod náma skupinka cizích vodáků už taky odlovila své plaváčky a profíci prohlíží, kudy to pojedou. To jenom my JA to jezdíme na voči. :D S Fánou si to vynášíme ještě jednou a zatímco Fána opět eskymuje, já dávám se suchou hlavou. Zbytek cesty až k Embrunu je zase pohodovka. Při zpáteční cestě pro grandíka s Ivošem nalézáme tábořiště u řeky. Večer ještě stavíme stany, neboť prší. Ráno přejíždíme na Guil. Sjíždíme to asi 8 km nad pevností fort Queyras ve městě Chateau Queyras. Pohodová houpáčka až k soutěsce kde byla pěkná peřej. Pod pevností začíná těžká soutěska kterou jel jen Ivoš s Fánou a s Jirkou a Kačí mámou Lindou, kteří se k nám přidali. Holky vyráží na Feratu, EEliška s Honzou na procházku, Gurmán Typík s Mirkou na karbanátky a já do pevnosti. Večer přejíždíme na Ubaye. Kde se ubytováváme v kempu. Ráno jedeme proti proudu, abychom zjistili že tam není voda. Odpoledne se vracíme k starému kamenému mostu ve vesnici Le Martinet. Krásná voda a už cestou se domlouváme, že to pojedeme ještě jednou. Cestou nám zaplave Míša. Za námi se valí bouřka. V kempu končí Kiki a Míša a zbytek jede ještě dolu. Při vysedání z lodi zaplave Mirka a při následném vysedání ztratí vylévací špunt. Ten Typík provizorně nahradí klackem a v kempu špuntem od vína. Bouřka se přehnala v horách a tak jedeme ještě jednou bez Kiki a Míši. Cestou se přidá rozvodněný potok z bouřky a voda je o to výživnější. Jeden válec mě rozhodí tak, že následně přeskakuju balvan a padám do dalšího válce, kde eskymuju. Ráno se zastavujeme na místních pokličkách a pokračujeme na Guisane. Kde nasedáme do dvou skupin. Kačí máma, má na starosti Mariku a Ivoše, A naše auto s Fánou. Po cestě má být výživná peřej. Jenže cestou Míša zaplave a než jí naložíme, tak první skupina odjíždí pryč. Na řece nejsou skoro žádné vracáky, tak i zastavování je náročné. Pokračujeme dál a po chvíli mne udivuje, proč je tolik vodáků na břehu. A už to vidím, ta peřej! Zase do ní napadáme, ani kolíček jsem nestihnul nasadit, jen zapnout kameru. Míša plave už na začátku. Typík chytá vracák, ale Kiki a Mirka jedou dál. Když jedu kolem Míši, tak vidím, že je už na házečce, tak to mastím za holkama. Kiki chytá vracák, ale Mirka maže dolů. Chytá vracák až skoro pod peřejí, ale jede to na pohodu. Zase jsme tam napadali jako JA. Dole na nás čeká první skupina s foťákama. Zbytek řeky pohodovka, ale už i s vracákama. Spodní úsek jede už jen Typík, Fána, Ivoš, Jirka a Linda. My ostatní děláme pendla. Po dojetí chce ještě Mirka s Míšou, Linda a Typík sjet po Durance až k přehradě. Tak s Kiki děláme pendla a Marika vyveze Ivoše a Jirku znova

na spodní úsek Guisane.

EEliška s Honzou se vydali kamzičí stezkou na sviště, tak je jedeme hledat do údolí Clarée. Prší a řeka se zvedá. Ráno se skupiny dělí. Ivoš, Marika, Linda a Jirka jedou Clarée, Já s Kiki jdeme do Briançonu a zbytek vyráží na sviště do hor. Já prošmejdím město a vrhám se do pevnosti nad městem. A pak ještě další pevnost za řekou. Nejradši bych prošmejdil všechny, ale už nemám čas a nohy bolí. V okolí jsou ještě 4 :D .

Večer opět prší a čekáme s Kiki na záchranu, protože jsme bez auta. Děláme přejezd na další řeku a to na řeku Isère. Spíme v kempu u jezera Lac du Chambon. Pěkný kemp, ale po naší párty, tam vodáky asi neuvidí rádi :D . Ráno přejezd přes pas do La Charmette, zjišťujeme, že autí má další problém. Nejde regulovat větrák. Fouká pořád naplno.

Odpoledne nasedáme na slalomce na Isère a jedeme dolů. První 6 km úsek je pohodová krajinovka. Na prostřední úsek vystupuje Míša s Mirkou a vyrážíme. Je to hodnocený za ww 4 což asi bylo, byli tam válce, žumpy. Vůbec se mi to nelíbilo, tohle už není voda pro mne. Přijíždíme k nejtěžší peřeji a tu přenáším, pak vystupuje i Kiki a Marika. Zbytek prostřední části už se zase dal. Vystupuje Linda, aby svezla auto na konec spodní části. Zase krásná voda pro mne. Blbneme s Fánou a Ivošem na vlnách a ve vracácích. Až do chvíle kdy na peřeji „7 kunde“ se potkám s Ivošem a padám hlavou dolů. Mám několik výmluv :D špatný pádlo, špatná šprajda, vlny,.... Prostě po dvou nepovedených eskymácích krysím k radosti všech okolo. :D Typík mne chytá a háže do vracáku, ale jsem na druhé straně než je chycena moje loď. Jirka ukazuje hop a plavat, ale když vidím tu další peřej, tak se vydávám nahoru proti proudu, abych si udělal nějaký náskok. Ivoš vyndává házečku, ale nakonec Jirka sedá do baraky a s Honzou mne převezou. Zbytek dolů, je ještě jedna peřej pod dálničním mostem a cíl. Spíme na začátku prostřední pasáže v budce místních raftařů a já a EEliška s Honzou stavíme stany. Kiki jako obvykle chrní v autě.

Ráno jedeme znovu Isère, ale už jen ten prostřední a spodní úsek. Najednou mi to jde lépe a už si to i užívám. Teprve pak zjišťuji, že je méně vody a že je to rázem max. ww 3. Tu peřej (ovce) opět přenáším, Ale Mirka a Marika jí jedou. Kiki, Typík a Míša jedou autem a Míša se přidává až na spodní úsek. Poslední peřej pod mostem se v půlce dostanu omylem do vracáku a zbytek jedu po zpátku za veselého pobízení Fány „ už jsi tam, to je jasný plaveš, krysa“ apod. Ustál jsem to. Ještě přejíždíme na Chéran. Ale tam není voda a tak se jen koupeme před odjezdem do Německa kde chceme přespát, abychom se v neděli kolem poledního dostali do Prahy. A tak Typík ukecá Fánu a a dají si tu řeku jako kaňoning. Dole si na parkovišti vaříme poslední večeři a hurá domů. Zpátky jedeme přes Švýcarsko. Na dálnici je nehoda a tak popojíždíme asi ¾ hod v koloně, která má cca 9 km. Asi ve dvě přijíždíme na spací místo u nějaké pískovny. Jirka vyprávěl, že když tam byli poprvé, tak byla pískovna volně přístupná, po druhé byla oplocená a teď už byla i závora před parkovištěm. Spíme v lese. Asi po hodině mě budí první kapky. Jdu spát do auta. Asi kolem 6 budí zbytek spáčů vydatný déšť. Balíme a jedeme do Prahy. Výlet to byl krásný, nádherná příroda a voda. Jen autí grandí by se tak nemuselo sypat.... Ahooooj

Klub majitelů a příznivců vozů Chrysler vlastníci nemohou přijmout jakoukoliv odpovědnost za obsah e-mailu a uživatelských e-mailových adres.